

Головним суб'єктом, здатним трансформувати теорію на рівень реалій практики є ВНЗ, оскільки він є мобільною з'єднувальною ланкою між наукою і практикою, тобто він акумулює в собі одночасно потенціал і наукової, і практичної професійної діяльності. Саме ця позиція повинна бути покладена в основу забезпечення реалізації переходу на компетентнісну професійну освіту.

Список використаних джерел:

1. Адам С. Использование результатов обучения (Using Learning Outcomes UK Bologna Seminar) // Болонский процес: середина пути / Под ред. В.И. Байденко. – М.: Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов. – 2005. – С. 110.
2. Андреев А.Л. Компетентносная парадигма в образовании: опыт философско-методологического анализа // Педагогика. – 2005. – № 4. – С. 45.
3. Гришанова Н. О новой парадигме развития высшего профессионального образования // Alma Mater. Вестник высшей школы. – 2007.
4. Жорнова О.І., Жорнова О.І. Методична компетентність викладача ВНЗ / Ольга Жорнова, Олена Жорнова. – Навчальний посібник Інтерсервіс, 2013. – 336 с.

Морквян І.В.

старший викладач,

Комунальний заклад

«Харківська гуманітарно-педагогічна академія»

Харківської обласної ради

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ УМІНЬ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Одним із основних напрямків удосконалення професійної підготовки майбутніх учителів інформатики є підвищення в них рівня сформованості вмінь зі збору та опрацювання даних; їх систематизації, класифікації, узагальнення й представлення у зручному для засвоєння учнівською молоддю вигляді.

У працях А. Алексюка, Л. Грень, О. Ігнатюк та ін. зазначається, що для підготовки успішного фахівця-професіонала велике значення має оволодіння людиною інтелектуальними прийомами, за допомогою яких відбувається і засвоєння знань, і оперування ними. Зокрема, А. Алексюк наголошує на тому, що засвоєння знань може вважатися насправді цінним тільки тоді, коли воно досягає рівня застосування. Рівень же застосування передбачає засвоєння способів діяльності (навичок і вмінь – інтелектуальних і практичних), тому досить важливо в процесі навчання дбати не тільки про повідомлення знань студентам, а і про формування в них відповідних умінь [1].

Метою нашої публікації є визначення педагогічних умов формування інтелектуальних умінь майбутніх учителів інформатики при вивченні природничо-математичних дисциплін.

Досліджуючи проблему підготовки майбутніх учителів інформатики Жалдак М., Когут У., Морзе Н., Швецький М., Шишкіна М. та інші звертають увагу на важливість фундаментальної підготовки у формуванні інтелектуальної культури студентів, яка здійснюється (за Жалдаком М.) при вивченні комплексу

дисциплін гуманітарного та соціально-економічного, природничо-математичного та професійно-орієнтованого (професійно-педагогічна підготовка та професійна науково-предметна підготовка) циклів [4].

Зважаючи на те, що загальнонауковий фундамент підготовки майбутніх учителів інформатики забезпечують також і дисципліни природничо-математичного циклу, ми будемо досліджувати проблему формування інтелектуальних умінь майбутніх учителів інформатики на прикладі їх вивчення. Зокрема зазначимо, що процес інтеграції цих дисциплін сприяє ефективній інтелектуальній праці учнівської молоді, створенню на заняттях умов для формування гнучкості мислення студентів. Це можливо забезпечити завдяки застосуванню в освітньому процесі засобів інформаційно-комунікаційних технологій, зокрема інтерактивних он-лайн дошок, сервісів Веб 2.0 для створення різноманітного дидактичного матеріалу (кросвордів, шкал часу, форм для організації опитування тощо) та власних освітніх сайтів чи блогів. Тому, на наш погляд формуванню інтелектуальних умінь майбутніх учителів інформатики при вивченні природничо-математичних дисциплін сприятиме створення ними інтерактивних навчальних засобів за допомогою сервісів Веб 2.0, що забезпечується дотриманням науково обґрунтованих педагогічних умов.

Характеризуючи педагогічні умови, В. Лядиус, А. Найн розглядають їх як сукупність об'єктивних можливостей, обставин, що супроводжують освітній процес, певним чином структуровані й спрямовані на досягнення поставленої мети [2]. С. Кирилашук під педагогічними умовами розуміє сукупність чинників, що визначають управління процесом навчання, забезпечують активність студентів, стимулюють свідоме засвоєння навчального матеріалу [3]. О. Шаран, З. Юрас визначають педагогічні умови як сукупність можливостей, змісту, форм, методів, сприятливих для ефективної організації навчального процесу у вищому навчальному закладі і спрямованих на формування у студентів необхідних знань, умінь, навичок [5].

У руслі нашого дослідження під педагогічними умовами формування інтелектуальних умінь майбутніх учителів інформатики на заняттях із природничо-математичних дисциплін розумітимемо сукупність чинників, що управляють процесом навчання, впливають на формування професійного досвіду студента та сприяють його реалізації в певній сфері діяльності.

Наші дослідження засвідчили, що забезпечення ефективності процесу вивчення майбутніми фахівцями природничо-математичних дисциплін зумовлюється організацією діяльності студентів щодо створення інтерактивних навчальних програмних засобів, зокрема, за допомогою сервісів Веб 2.0 та подальшим їх застосуванням в освітньому процесі. Це супроводжується такими педагогічними умовами: 1) створення позитивної мотивації до формування інтелектуальних умінь при вивченні природничо-математичних дисциплін на основі системи завдань практичної направленості; 2) включення студентів у професійно-орієнтовану діяльність зі створення освітніх програмних засобів за допомогою сервісів Веб 2.0 при вивченні природничо-математичних дисциплін; 3) розвиток педагогічної рефлексії з метою формування інтелектуальних умінь майбутніх учителів інформатики.

Отже, комплексне забезпечення визначених педагогічних умов сприятиме підвищенню ефективності формування інтелектуальних умінь майбутніх учителів інформатики при вивченні природничо-математичних дисциплін.

Проведене нами дослідження не вичерпує всіх питань окресленої проблеми. Подальшим завданням вбачаємо розробку на їх основі моделі формування інтелектуальних умінь майбутніх учителів інформатики при вивченні природничо-математичних дисциплін.

Список використаних джерел:

1. Алексюк А. М. Педагогіка вищої освіти України. Історія. Теорія: підручник. [для студ. вищ.нав.закл.] / А. М. Алексюк. – К.: Либідь, 1998. – 560 с., с. 130.
2. Дітковська Л. А. Організаційно-педагогічні умови формування ІКТ-компетентності майбутніх соціальних працівників / Л. А. Дітківська // Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка. – № 21(280), 2913. – С. 36-46.
3. Кирилашук С. А. Педагогічні умови формування інженерного мислення студентів технічних університетів у процесі навчання вищої математики: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / С. А. Кирилашук; Вінниц. держ. пед. ун-т ім. М. Коцюбинського. – Вінниця, 2010. – 20 с. – укр.
4. Морзе Н. В. Система методичної підготовки майбутніх вчителів інформатики в педагогічних університетах: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт.: спец. 13.00.02 «теорія і методика навчання інформатики» / Морзе Наталія Нікторівна – Київ, 2003. – 43 с.
5. Шаран О., Юрас З. Педагогічні умови формування готовності майбутніх учителів початкових класів до розвитку логічного мислення молодших школярів на уроках математики / О. Шаран, З. Юрас // Актуальні питання гуманітарних наук. Вип. 12, 2015. – С. 324-329.

Петренко Т.В.

аспірант,

ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України

СУТНІСТЬ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА ЗАГАЛЬНОТЕХНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН АВТОМОБІЛЬНОЇ ГАЛУЗІ

Викладач загальнотехнічних дисциплін у системі професійної та вищої освіти повинен досконало знати зміст навчального процесу; володіти принципами і методами навчальної та виховної роботи.

Фундаментальні фахові знання, які є підґрунтям професійної компетентності викладача загальнотехнічних дисциплін автомобільної галузі, базуються на усвідомленні важливості передачі досвіду, вмінь, навичок.

Професійна компетентність – сукупність індивідуальних властивостей особистості, які складаються в специфічній чуйності до об'єкту, засобам, умовам педагогічної праці та створенню продуктивних моделей формування якостей в особистості студента [1, с. 102, 103].

Професійно-педагогічна компетентність – здатність педагога перетворювати спеціальність, носієм якої він є, на засіб формування особистості учня з урахуванням вимог навчально-виховного процесу. Складові педагогічної компетентності (за Кузьміною Н.В.) [2, с. 34]: